

SID

ابزارهای
پژوهش

سرویس ترجمه
تخصصی

کارگاه های
آموزشی

بلاگ
مرکز اطلاعات علمی

سامانه ویراستاری
STES

فیلم های
آموزشی

کارگاه های آموزشی مرکز اطلاعات علمی

آموزش مهارت های کاربردی در تدوین و چاپ مقالات ISI

آموزش مهارت های کاربردی
در تدوین و چاپ مقالات ISI

روش تحقیق کمی

روش تحقیق کمی

آموزش نرم افزار Word برای پژوهشگران

آموزش نرم افزار Word
برای پژوهشگران

تأثیر استرس بی‌حرکتی همراه تجویز توأم مرفین در دوران پره‌ناتال و استرس مجدد در پایان

دوره شیرخواری بر رفتارهای صرعی در موش صحرایی

الناز نخجیری^۱، احسان صبوری^۲، شیوا روشن میلانی^۳

۱- کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی ارومیه، ارومیه، ایران

۲- مرکز تحقیقات نوروفیزیولوژی، دانشگاه علوم پزشکی ارومیه، ارومیه، ایران

۳- گروه فیزیولوژی دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی ارومیه، ارومیه، ایران

مقدمه: مواجهه با استرس و اپوئیدها در طی بارداری اثرات عمیقی بر سلامت روانی فرزندان دارد. بنابراین این مطالعه جهت بررسی اثرات استرس بی‌حرکتی همراه تجویز مرفین در دوران پره‌ناتال بر رفتارهای صرعی ناشی از پنتیلن تترازول در موش‌های صحرایی طراحی شد.

مواد و روش‌ها: موش‌های ماده به ۶ گروه کنترل، استرس، سالی، مرفین، استرس-سالی و استرس-مرفین تقسیم شدند (n=۹). موش‌های گروه استرس در روزهای ۱۵، ۱۶ و ۱۷ حاملگی تحت استرس بی‌حرکتی قرار گرفتند. گروه سالی و مرفین به میزان ۰/۵ میلی‌لیتر سالی و مرفین دریافت کردند. موش‌های گروه استرس-مرفین/سالی در شروع استرس هر روز مرفین/سالی به میزان ۰/۵ میلی‌لیتر دریافت کردند. گروه کنترل همانند گروه استرس دستکاری شدند ولی با استرس مواجه نشدند. روز ۲۲ پس از تولد نیمی از توله‌ها مجدداً تحت استرس بی‌حرکتی به مدت ۶۰ دقیقه قرار گرفتند. سپس تمامی توله‌ها داروی PTZ (۶۰ میلی‌گرم به ازاء کیلوگرم وزن بدن، داخل صفاقی) دریافت کردند. به‌دنبال تزریق، رفتار هر یک از موش‌ها توسط دوربین ثبت شد.

نتایج: زمان نهفته تا شروع اولین تشنج تونیک-کلونیک در گروه استرس-مرفین نسبت به سایر گروه‌ها کاهش یافت. طول دوره و تعداد تشنج تونیک-کلونیک در گروه استرس-مرفین به‌طور معنی‌داری افزایش پیدا کرد. فرزندان مواجه‌شده با استرس مجدد کاهش معنی‌داری در تعداد حملات کلونیک نشان دادند.

نتیجه‌گیری: تجویز توأم استرس و مرفین در دوران بارداری در مقایسه با اثر تک‌تک آن‌ها اثرات بارزتری بر روی تکامل عصبی فرزندان دارد که موجب افزایش شدت حملات صرعی می‌شود. به‌علاوه استرس در دوران جنینی اثرات بیشتری نسبت به استرس در دوران بعد از تولد، بر روی تکامل عصبی و رفتارهای صرعی فرزندان دارد.

کلمات کلیدی: استرس بی‌حرکتی، مرفین، رفتارهای صرعی، موش صحرایی

SID

ابزارهای
پژوهش

سرویس ترجمه
تخصصی

کارگاه های
آموزشی

بلاگ
مرکز اطلاعات علمی

سامانه ویراستاری
STES

فیلم های
آموزشی

کارگاه های آموزشی مرکز اطلاعات علمی

تازه های آموزش
آموزش مهارت های کاربردی در تدوین و چاپ مقالات ISI

آموزش مهارت های کاربردی
در تدوین و چاپ مقالات ISI

تازه های آموزش
روش تحقیق کمی

روش تحقیق کمی

تازه های آموزش
آموزش نرم افزار Word برای پژوهشگران

آموزش نرم افزار Word
برای پژوهشگران